

2014. június 15.

Mandabokor, Kálmánháza, Felsősim
Istentisztelet

„³Áldott a mi Urunk Jézus Krisztus Istene és Atyja, aki megáldott minket mennyei világának minden lelki áldásával a Krisztusban. ⁴Mert őbenne kiválasztott minket magának már a világ teremtése előtt, hogy szentek és feddhetetlenek legyünk előtte szeretetben. ⁵Előre el is határozta, hogy fiaivá fogad minket Jézus Krisztus által, akarata és tetszése szerint, ⁶hogy magasztaljuk dicsőséges kegyelmét, amellyel megajándékozott minket szeretett Fiában. ⁷Őbenne van - az ő vére által - a mi megváltásunk, bűneink bocsánata is; kegyelme gazdagságából, ⁸amelyet kiárasztott ránk teljes bölcsességgel és értelemmel. ⁹Mert úgy tetszett neki, hogy megismertesse velünk az ő akaratának titkát, amelyet kijelentett őbenne ¹⁰az idők teljességének arról a rendjéről, hogy a Krisztusban egybefoglal mindeneket, azt is, ami a mennyben, és azt is, ami a földön van. ¹¹Őbenne lettünk örökösivé is, mivel eleve elrendeltettünk erre annak kijelentett végzése szerint, aki mindent saját akarata és elhatározása szerint cselekszik; ¹²hogy dicsőségének magasztalására legyünk, mint akik előre reménykedünk a Krisztusban. ¹³Őbenne pedig titeket is - miután hallottátok az

igazság igéjét, üdvösségetek evangéliumát, és hívőkké lettetek - eljegyzett pecsétjével, a megígért Szentlélekkel, ¹⁴örökségünk zálogával, hogy megváltsa tulajdon népét az ő dicsőségének magasztalására.” Ef 1,3-14

Drága Gyülekezet!

Az egész Szentírásnak központi üzenete Jézus Krisztus személye, földre jövetelének célja, az itt töltött néhány évének értelme, az emberhez való viszonyának kifejezése, az Ő igazi szeretetének, az isteni szeretetnek a bemutatása, amelyre mi emberek teljesen képtelenek vagyunk. A Szentírás arról szól, hogy az ember annak ellenére, hogy hogyan él, mit tett, az Atya mégis nagyon szereti, amelyet Jézus Krisztus halálba küldése által mutatott meg. Annak ellenére, hogy milyen ember vagyok valójában, Ő nem azt nézte, hogy van e bennem szeretni való dolog, hanem azt: az én elrontott életemre mi lehet a megoldás. Nem azt nézte, hogy mit érdelek valójában, hanem azt, hogyan lehet megmenteni az embert, aki Tőle távol van. Ezért Ő nem tudta, tudja végignézni, ahogy az ember az Isten nélküli élet

miatt vergődik, hanem az idők teljességében (Gal 4,4) elküldte az Ő egyetlen Fiát, itt élt ezen a földön, engedelmeskedett Istennek, hogy a bűnös emberért életét adja váltságul, Ő letette az életét, s az életért élettal fizetett, mert Ő szeret. Ezt a szeretetet mutatta meg Jézus Krisztus által. Ez az evangélium és a Szentírás rövid összefoglalása. Nem véletlenül használja Pál apostol különösen ebben a levélben oly sokszor, szám szerint 15-ször a „Krisztusban”, „Őbenne” kifejezést, de az összes levelében összesen 70-szer fordul elő.

Mert Krisztus váltott meg bennünket, az Ő vére által van bűnbocsánat, azaz Őbenne találjuk meg a megbocsátást és a megváltást, Őbenne lett teljessé a kegyelem, Őáltala lehetünk Isten gyermekei, Őbenne és Őáltala lehetünk Isten szemében szentek és fedhetetlenek, tehát egyedül Őáltala lehet az embernek bűnlátása, bűnfelismerése és bűn beismerése. Amíg nem kerülünk kapcsolatban Jézus Krisztussal, addig nem láthatjuk igazán a bűnt bűnnek. Van lelkiismeret, létezik belső „szívbe írt” törvény, erkölcsi tartás, de bűn látása az embernek

egyedül Jézus Krisztus által lehet, s ugyan így bűnöket megbocsátani, eltörölni, meg nem történté tenni egyedül Ő képes. Ezért szól minden Őróla.

Egyedül Ő képes az ember számára reményteljes jövőt adni, egyedül az Ő szavában bízhatunk. Ebben az életben mindenben, mindenkiben csalódhatunk, de aki Őbenne bíz, az Ő ígéreteire épít, az szikla szilárd alapra építi életét. Aki komolyan veszi az Ő szavát az nem lát ítéletet, hanem átmegy a halálból az életbe. Mindent Krisztusban kaphat meg az ember, ezért olvashatjuk a Római levélben: **„Aki az Ő egyszülött Fiának nem kedvezett, hanem Őt halálba adta, hogye ajándékozna vele együtt mindent minékünk.”** Róm 8,32

Isten ajándékokat kínál, de csak a Krisztusban kaphatjuk meg mindazt, amit nekünk szánt. Aki Jézust befogadja az életébe, minden túlzás nélkül vele együtt mindent megkapott, amire szüksége van ebben az életben és az örök életben, csak még nem bontotta ki ezt a nagy csomagot. A keresztyén élet tulajdonképpen egy nagy csomagbontás – olvastam egy

igehirdetőnél (Cseri Kálmán). Egy csomagbontás, amelyben Krisztustól többet és többet kap az ember, mint amire számít és amit megérdemelne. Egyre több mindent felfedezünk, hogy mi-mindent kaptunk mi Krisztusban. Sokszor éppen úgy fedezünk fel egy-egy addig nem ismert vagy meg nem becsült ajándékot, hogy éppen arra van szükségünk valamely nyomorúságban. Hogy szabadítást ad valamiből, hogy erőt ad valamihez, hogy felismerjük, valaminek mi a célja. És egyre inkább csodálkozik a hívő: mi-mindent kaptam én Krisztusban.

Ezeket úgy külön-külön, Jézus nélkül nem lehet kapni. Ha valaki így azt mondja: Nekem az Úr Jézus nem kell, a bűneimről ne beszéljenek. Emlékszem, egyszer elmentem valakit meglátogatni Nyíregyházán, s mondtam neki, jöjjön istentiszteletre, hallgasson ígét, ismerje meg jobban Jézus Krisztust, adjon lehetőséget arra, hogy igazán megismerhesse Őt. Erre ő azt mondta, azért nem jön és nem jár istentiszteletre, mert mindig a bűnről beszél a lelkész. Őt nem érdekli a bűn. Pedig azt kell látnunk, hogy minden rossz gyökere, oka a bűn, amely velejéig megrontja az ember életét.

Éppen a bűn miatt van szükségünk Jézus Krisztusra. Ameddig az ember nem látja meg a bűnét, elveszett állapotát, addig nincs szüksége Jézusra. De miért is lenne, ha nem bűnös, miért kellene Jézus? Csak azoknak van szükségük Őreá, akik meglátták bűnös életük következményét, tehetetlenségüket, elveszettségüket, elrontott életüket, istentelen döntéseik következményét. Akik Őbenne bíznak, azok mindent megkapnak, még sokkal többet is. Reményt, vigaszt, erőt, bűnbocsánatot, örök életet. Nem mondhatom azt, hogy nekem nem kell Jézus, csak bizonyos dolgok. Most ez, most az kell. Kellene nekem most vigasztalás, mert gyászban vagyok. Az ilyen válogató nem fog kapni vigasztalást. Aki pedig az életét kész letenni, az Krisztusban mindent megkap, Krisztusban előre megvigasztal minket, hogy amikor a gyász beköszönt, már ott van a vigasztalás a szívemben, csak oda kell nyúlni és a megfelelő vigasz kéznél van, adva van, mert azt is megkaptam előre a Krisztusban (Cseri Kálmán).

Akik az Ő útján járnak, azok tapasztalják meg, hogy ez valóban működik. Ő valóban él, valóban meg lehet tapasztalni az Ő

jelenlétét, áldásait. Hogy ez valóban így van. Mindent nekünk adott, és ezt fel sem lehet sorolni. Nekünk adta az örök életet, az üdvösséget, bűneink bocsánatát, azt a békességet, ami Jézus békessége, azt mondja: az én békességemet adom nektek. Azt az örömet, ami Jézus öröme. Foglalt helyünk van a mennyben.

De Őbenne kaptunk bűnbocsánatot is. A 6-7. versekben olvashatjuk ezt: "magasztaljuk az Ő kegyelmét, amellyel megajándékozott minket az Ő Fiában. Őbenne van, az Ő vére által a mi megváltásunk, bűneink bocsánata az Ő kegyelme gazdagságából, amelyet kiárasztott reánk."

Valaki egyszer úgy fogalmazott: Egyedül Jézusnak köszönhetjük, hogy Isten nem úgy bánik velünk, ahogy megérdemelnénk, hanem ad nekünk sok olyan ajándékot, amit nem érdemlünk meg. Ez a kegyelem. Nem azt kapom, amit megérdemelnék, de kapok sok mindent, amit nem érdemlek meg. Ezt nevezi a Szentírás kegyelemnek. Nem kapom meg az igazságos büntetését annak a temérdek bűnnek, amit elkövettem, de megkapom az örök életet, az üdvösséget, a dicsőséget odaát,

amit nem érdemlek meg, s mindezt: Jézusra való tekintettel. Az Ő Fiában, a Krisztusban. Nem győzi Pál apostol halmozni ezeket a szavakat. Ahogy Luther fogalmaz egy imádságában: „*Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok. Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet. Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.*”

Ez nem elmélet, ez valóság. Ez nem látszat, hanem ez kézzel fogható valóság, akik Benne bíznak, azok vele együtt minden megkapnak. Mert amikor küzdünk sokféle nyomorúságunkkal, amikor sok hiányt élünk át, amikor sokszor meg is keseredünk emiatt, vagy felpanaszoljuk még Istennek is, amikor sokszor úgy érezzük, hogy erőnket meghaladó terheket kell hordozni, akkor olyan sokat jelent, ha arra gondolunk: én kinek az örököse vagyok? Szép örökség vár rám, és annak az örökségnek egy részét már itt megkaptam. Az előbb felsoroltak mind ennek az örökségnek a része: Az örök élet, a bűnbocsánat, a békesség, az öröm, a reménység...

És fogalmunk sincs arról, hogy mi-minden vár még odaát ránk. Sok mindent leír a Biblia, de nem tudjuk elképzelni sem. Majd ott átéljük Isten kegyelméből.

Drága Testvérek!

Higgyétek el, Jézus Krisztussal élni mindennél csodálatosabb dolog. Sokkal többet kaphatunk, amit a világ kínál, sokkal többet kaphatunk, mint amit megérdemelnénk, vagy amire gondolnánk.

Isten ezt kínálja fel Jézus Krisztusban, a kérdés, hogy elfogadjuk-e mindazt, amit Ő nekünk kínál. Kell-e nekünk Ő? Szükségünk van-e arra az életre, amit Ő kínál fel? Ezekre a kérdésekre kell válaszolnunk...